

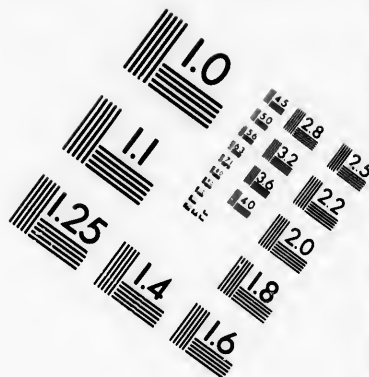
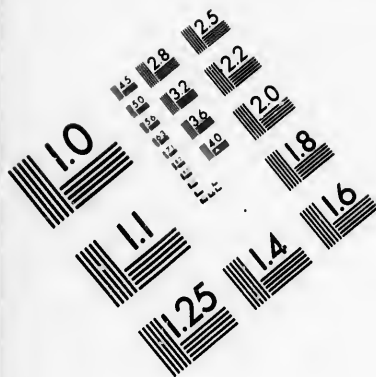
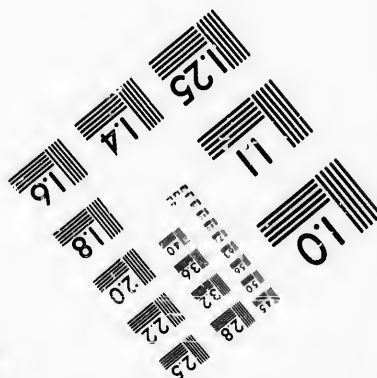
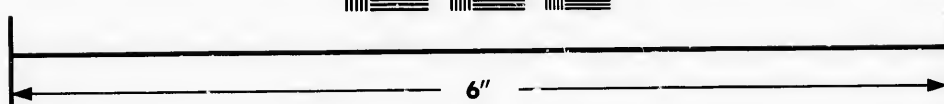
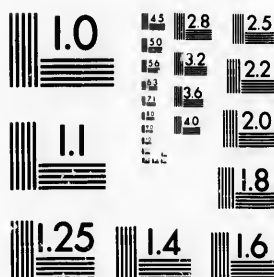

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic Sciences Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

**CIHM/ICMH
Microfiche
Series.**

**CIHM/ICMH
Collection de
microfiches.**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1985

Technical and Bibliographic Notes/Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

- ☐ Coloured covers/
Couverture de couleur
- ☐ Covers damaged/
Couverture endommagée
- ☐ Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée
- ☐ Cover title missing/
Le titre de couverture manque
- ☐ Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur
- ☐ Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- ☐ Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur
- ☐ Bound with other material/
Relié avec d'autres documents
- ☐ Tight binding may cause shadows or distortion
along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la
distortion le long de la marge intérieure
- ☐ Blank leaves added during restoration may
appear within the text. Whenever possible, these
have been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées
lors d'une restauration apparaissent dans le texte,
mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont
pas été filmées.
- ☐ Additional comments:/
Commentaires supplémentaires:

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- ☐ Coloured pages/
Pages de couleur
- ☒ Pages damaged/
Pages endommagées
- ☐ Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées
- ☒ Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées
- ☐ Pages detached/
Pages détachées
- ☒ Showthrough/
Transparence
- ☐ Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression
- ☐ Includes supplementary material/
Comprend du matériel supplémentaire
- ☐ Only edition available/
Seule édition disponible
- ☐ Pages wholly or partially obscured by errata
slips, tissues, etc., have been refilmed to
ensure the best possible image/
Les pages totalement ou partiellement
obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure,
etc., ont été filmées à nouveau de façon à
obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	14X	18X	22X	26X	30X
☐	☐	☐	☒	☐	☐
12X	16X	20X	24X	28X	32X

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

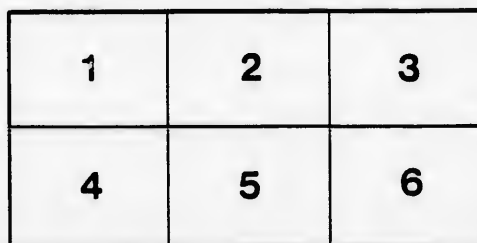
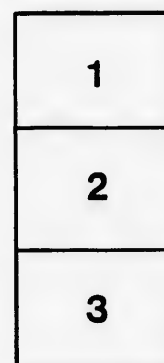
Seminary of Quebec
Library

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol ➡ (meaning "CONTINUED"), or the symbol ▼ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Séminaire de Québec
Bibliothèque

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole ➡ signifie "A SUIVRE", le symbole ▼ signifie "FIN".

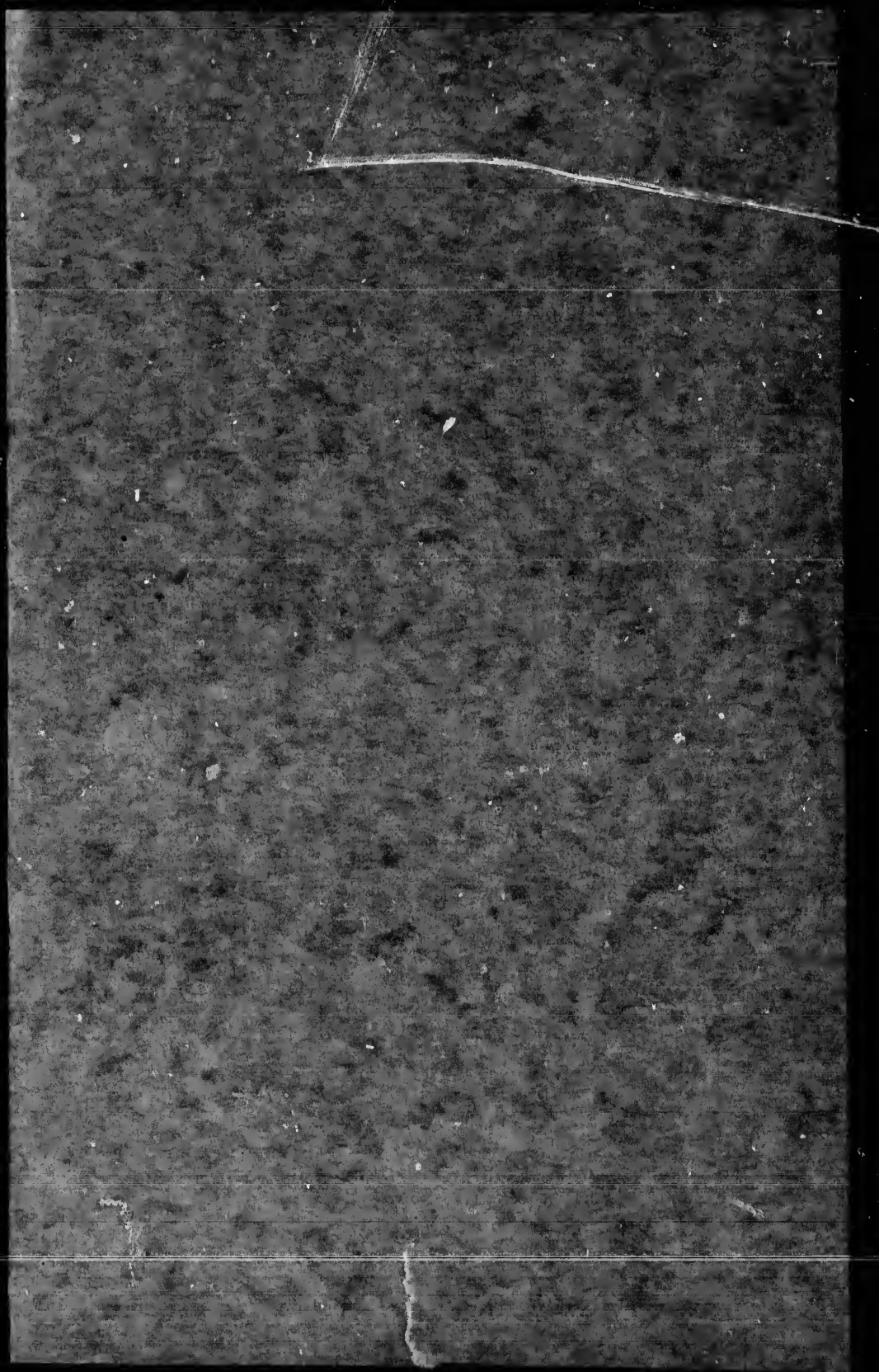
Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

ails
du
odifier
une
nage

rata
o

pelure,
n à

32X

ILLUSTRISIME ET EMINENTISIME DOMINE,

R. P. D. Epus Marianopolitanus, statim ut diei 25 novembris anni nuper elapsi litteras Tuas accepit, mihi de duobus opusculis, quæ sub pseudonymine *George St. Aimé* scripsi, Sacre Inquisitionis monita significavit, quibus omnibus maxima cum reverentia me humiliter subjeci. Illam agendi rationem sequi eo mihi gratus fuit quo majus inde testimonium studii mei erga Sanctam Sedem et Sacras Congregationes, quæ illius auctoritate procedunt, perhiberem.

Eminentiam Tuam precor ut præsentis epistolæ attente perlegendæ Sibi onus imponat.

Ex litteris Tuis ad R. P. D. Epum Marianopolitanum missis, hæc duo mihi evaserunt perspicua : primo, meipsum summam recensentem quæ in diocesi Quebecensi circa quæstionem de christiana studiorum reformatione evenerant, nimis brevitas causa, multa necessaria dictu omisisse, quia Sacram Congregationem adhuc plenam habere notitiam factorum ad illam quæstionem attinentium existimabam ; secundo, informationes a veritate omnino alienas ad supradictam Congregationem transmissas fuisse ab illis qui doctrinam a me propugnatam impugnaverant.

In culpa sum, si tantummodo attendat Eminentia Tua falsis allegationibus adversariorum qui mihi exprobrant dicentes memet acta Sanctæ Sedis et auctoritatis diocessanæ acriter irreverenterque impugnas ; controversiam relative ad studiorum reformationem de capitibus a Sancta Sede definitis movisse ; et hinc graves peperisse dissensiones ; denique, prohibitiones R. P. D. archiepiscopi Quebecensis de supradicta quæstione nullius momenti perpendisse, et usque eo procedisse ut censuras ab eodem illatas publice aspernaver.

Sinat Eminentia Tua me Te aliosque Emos Cardinales Inquisitores de vero rerum statu monere. Mihi opere pretium est omnia diligentissime elucidare, quoniam non tam agitur de reputatione mea quam de vita vel de morte in Canada reformationis quam Roma, ore Pontificis, magni esse momenti existimat. Quapropter accuratissima diligentia Tibi narrabo omnia quæ tum a me tum ab aliis in controversia de predicta reformatione gesta sunt. Nec Te gravem, quam maxime brevis erim.

Anno 1864, tota in ecclesiastica provincia Quebecensi, seminaria collegique universa, excepto tamen seminario Sti Hyacinthi, auctoribus ethnicis ab omni labe minime purgatis utebantur, et insuper religiosa disciplina adeo carebant ut plerique juvenes in ipsis elocti, statim ut in scenam mundi prodibant. de fide et moribus gravissimum paterentur detrimentum. Hinc innumera scatebant mala. Viri in politicis versati, inconsci plerumque, leges legibus atque juribus Ecclesiæ omnino repugnantes conficiebant, et, prohi dolor ! plerique sacerdotes, imoque episcopi, nihil reprehensione dignum in hoc reperiebant ; illud evenit ex eo quod nugis enutriti et falsis opinionibus in scholis imbuti, copia posthæ seipsos reformandi deficiente, errorem a veritate sæpissime discernere non poterant. Hi viri politici, quamvis bona fide seipsos vere catholicos dicerent, nihilominus principis catholicis multis in casibus longe aberant, et adhuc idem fit hodie. Ex omnibus episcopis provincie Quebecensis, soli RR. PP. DD. Bourget, episcopus Marianopolitanus, et Laroque, episcopus Sti Hyacinthi, durissima reipublice tempora intelligebant et ingemiscebant.

His in circumstantiis, doctrina simpliciter exposita, consilium dedi ut perficeretur quod in Encyclica *Inter multiplices* diei 21 martii anni 1853 sancitum fuerat, et in Concilio Ambianensi ejusdem anni evolutum et enucleatum, id est, systemati usque nunc in scholis vigenti adhiberetur temperamentum quod in eo consisteret ut in eis scripta SS. Patrum auctorumque christianorum clarissimorum haberent partem, et quidem optimam. Quoad libros ab antiquis ethnicis scriptos, in scholis studendos esse contendebam, sed ea conditione quæ legitur in prefata encyclica, nempe *ut ab omni labe purgantur*.

Hæc sunt, Eminentissime Domine, quæ semper opusculis meis tradidi et propugnavi, et nihil aliud in eis reperies nisi confutationem opinionis eorum qui studiis pure paganis favebant. Infelicitèr, quam mei dissimilis Romæ exhibitus sum !

Exarsit in propositionem meam, anonymo in opusculo evolutam, quorundam malevolentia, sacerdotum præsertim seminarii Quebecensis et aliquorum hujus Institutionis amicorum, ad summum triginta vel quadraginta. Paucissimi erant numero, sed auctoritate usurpata valentes, ita ut quæstionem suffocare tentaverint. Tunc temporis, professor eram in Seminario Quebecensi, unde fit ut omnia, quæ ad illos spectant, perfecte cognoscam. R. P. D. archiepiscopus Baillargeon adversarii mei circumvenere, illi suadentes christianæ studiorum reformationis patronos ipsius simul ac Ecclesiæ auctoritati intensissimos esse.

Qui inter sacerdotes Seminarii Quebecensis de præfata reformatione doctrinam meam sequebantur omnes ex hæc Institutione expulsi sunt, et duo priores maxima eum ignominia. Quamvis, præter illam doctrinam, quæ ipsis vitio vertebatur, omni reprehensione carerent, præsertim oam nunquam, ne concordiam labefactarent, suis eum collegis controversias movissent, attamen poena digni habiti sunt. Inter querimonias causas contra primum sacerdotem e Seminario Quebecensi expulsum allegatas, præcipua ea fuit quod junioribus alumnis suis hæc dixerit : « Si recte de vera magnitudine judicare voverimus, viris « illustribus inter antiquos ethnios ut exemplaribus vel typis animum intendere non debemus, sed « Salvatori nostro Jesu Christo et sanctis qui eum secuti sunt ; quorum vestigiis magis inhæret aliquis, « major evadit, et magis ab illis recedit, fit minor. » Hæc est vera et unica ratio eum presbyter ille, Desideratus Vezina nomine, e Seminario Quebecensi ejectus sit, et tanquam turbator, caput ebulliens et litium sator æstimatus sit. Hæc quam profitebatur doctrina systema vicens in scholis, ac proinde auctoritatem ecclesiasticam, oppugnari decantaverunt adversarii. Inde iræ. Alii qui Seminario Quebecensi eoacti abierunt, pro simili causa et præterea quia R. P. D. episcopi Dupanloup et D. de Montalembert liberalismum non mirabantur, istam experti sunt fortunam.

Sic agere non satis habuerunt adversarii nostri, sed etiam in ephemeridibus scripserunt R. D. Gaume illiusque sequaces fanaticos esse ac insauos, et ad id devenere ut, postquam uos tanquam in auctoritatem contumaces, in Ecclesiam injuriosos et illius ruinam molientes publice denuntiassent, obtinuerunt ut ephemeridibus prohiberetur quominus aliquid his allegatis contrarium publicarent.

Cum ita res sese haberent, studio consulendi tum publicæ rei commodis, tum commodis causæ quam Pius Papa IX sanetam nuncupat, opusculum cui titulus *La Méthode chrétienne d'enseignement*, sub pseudonimine *George St. Aimé*, scripsi ea mente ut christianam studiorum reformationem, in medio allatam et acriter eum mala fide criminatam, iterum et fusius exponerem. Graves ad effugendas persecutiones, sub pseudonimine occultissimeque hoo textui opusculum, ejus editio felices habuit exitus, quoniam clerici pene universi, omnes episcopi, unum si excipias R. P. D. archiepiscopum Quebecensem a presbyteris seminarii sui deceptum, doctrinam in eo evolutam amplexi sunt, quod vel in Europa magnifice laudatum fuit, imprimis in *Annalibus philosophicis* quos edit D. Bounetty. Alia duo opuscula mea, sub eodem pseudonimine *George St. Aimé* scripta, parem obtinuerunt honorem.

Sciat Eminentia Tua sacerdotem Elzearum Alexandrum Tasehereau, hodie archiepiscopum Quebecensem, collegarum suorum Seminarii Quebecensis agendi rationi tunc non adversatum fuisse, sed eam approbasse, et virum illum, quomodo menti ejus sese primo obtulerit opinio, ita eam semper esse tuiturum. Si, verbi gratia, eum de disciplina scholarum interroges, disciplinæ omnino christianæ sese favere libentissime respondebit, sed, cum id asserit, R. D. Gaume et ejus probatorum doctrinam, ut R. P. D. Filippi Emique Cardinalis Avanzo, approbare non intendit.

Edito opusculo, cui titulus *La Méthode chrétienne*, excogitaverunt qui christianæ studiorum reformationi adversabantur Romam adire, quia tunc unus ex illis, D. Chandonnet presbyter, ex omnibus Americæ septentrionalis diocesisibus hodie rejectus ac imo suspensus, ibi degebat laborem impendens ad consequendos in theologiæ et juris canonici Facultatibus gradus quos revera consecutus est. Eo tempore, complicitatem habuit in machinationibus, quas orsus est, R. D. Benjaminum Paquet presbyterum, qui tunc Quebeci degebat et nunc Romæ degit addictissimus R. P. D. Persieo, episcopo Boliviano in *partibus infidelium*, quem fallens ad suas paganas liberalesque opiniones pedetentim traxit induendas, saltem in eo quod ad res nostras canadenses attinet. Callidas per fraudes, quæ omnes Eminentie Tuæ patebunt, si velit Ipsi transmissa perlegere opuscula, quæ a R. P. D. archiepiscopo Baillargeon ob id solum damnata sunt quod fraudes istas revelarent, patroni christianæ studiorum reformationis apud Romam denunciati sunt quasi postularent ut ex scholis antiqui libri ab ethnicis conscripti et ab omni labe purgati omnino excluderentur, et quasi archiepiscopi et Sanctæ Sedis auctoritatem laderent.

Cum nihil hujusmodi in præfato opusculo invenisset qui illud perlustrasset, caverant adversarii ne illud Sanctæ Inquisitioni, apud quam autumnali tempore anni 1866 deferebant querelam, ostenderent. Quorum in litteris, quas includit alterum de duobus opusculis quæ Eminentie Tuæ hic et nunc transmittito, hæc omnia et alia enarrantur. Quinque propositiones, quas præfato opusculo preteaserunt extractas fuisse, sed realiter omnino diversas ab illis quas defenderamus, Sacre Congregationis examini subjecerunt.

Faustum machinationibus suis exitum certo præstandi causa, R. P. D. archiepiscopo Baillargeon, uti litteris suis fatentur, consilium dederunt ut ipse Sacram Congregationem de re certiorum faceret; quinque propositiones illi transmitteret asserens eas esse quas sustinebamur; et adderet denique nos illa agendi ratione graves dissensiones inter suæ diocesis presbyteros parere. A viris quibus fidem habebat deceptus, præsertim ab eo qui sedem archiepiscopalem ejus loco hodie occupat, R. P. D. Baillargeon præstito consilio obtemperavit.

Omnia contra me et alios ejusdem sententiæ prolata, ut jam ipse dixi, falsa erant. Nunquam enim thesim inculpam sustinueramus; nulla insuper controversia, nulla disputatio de capitibus a Sancta Sede definitis mota fuerat, cum tantum ad exponendas rationes quæ Pontificis sapientissimam decisionem adjuvabant et elucidabant toti osseus dediti; denique, memoratæ dissensiones nullo modo existebant. Aliqui tantum ut voluntatum consensionem frangerent sese agitabant, et isti iidem sunt qui, hodierna die doctrinas liberales inter nos prædicantes, omnia perturbant, quique mentientes, dolos et persecutiones necentes, R. P. D. archiepiscopum Taschereau, paratum cæteroquin ad aures ipsis præbendas, decipiunt.

Ex factis expositis et a vero fraudulenter detorsis, Emus Secretarius Sacræ Inquisitionis, Cadinalis Patrizi, responsum dedit in memoriam revocans quod declaratum fuit in epistola encyclica diei 21 martii anni 1853, et, ob jurgia ab adversariis somniata, canadensem severe reprehendens clerum qui utonitas magnum concepit dolorem, quia Romæ multisque aliis locis ipsius prorsus dissimilis habebatur. Quod responsum una eum suorum commentariis suorum declarationibus præfatæ encyclicæ repugnantiis R. P. D. archiepiscopus pervulgavit. Quæ quidem commentaria debita enim reverentia refutare mihi tum magnopere interesse visum est, quod in altero opusculo, sub eodem pseudonimine George St Aimé exarato, perfecti, clarissime demonstrans nos nihil aliud quam doctrinam a Cardinali Patrizi memoratam docuisse et pervulgavisse. Sacram addidi Inquisitionem fuisse deceptam, sed archiepiscopum nullo modo criminatus sum.

Uno circiter anno elapso postquam hæc evenerunt, statim ut a Roma rediit R. D. Chandonnet, Quebeci philosophicos instituit discursus, quibus iterum christianam studiorum reformationem et opuscula quæ eam commendabant acerrime insectatus est. Hujusmodi aggressiones ad labefactandam thesim a Pio Papa IX aperte valideque probatam tendentes elidendi onus suscepi, et, ut id consequeretur, litteras a R. D. Chandonnet ad ejus amicum R. D. Benj. Paquet directas, quæ forte in manus meas inciderant et in quibus omnes enarrabantur machinationes ut a Sancta Sede damnaretur adhibita, in alio tertio opusculo, adjunctis commentariis, interposui et vulgavi.

Quo quidem edito, mirum in modum commoti sunt animi qui christianæ thesi nostræ et proinde regulis a Pio IX datis addictissimi facti sunt. Ad doli sui probationes ac etiam vestigia destruendum, RR. DD. Chandonnet et Paquet incredibili conatu apud R. P. D. archiepiscopum usi sunt, illum inducentes ad duo posteriora opuscula mea extraordinariam per viam de medio tollenda. Omni ope contenderunt ut huic suaderint prædicta opuscula ipsi injuriosa esse, propterea quod illum deceptum fuisse probabam. Illos adjuvabat R. D. Taschereau, eo tempore Seminarii Quebecensis superior vicariusque generalis diocesis, et ipse composuit pastorales litteras diei 12 augusti anni 1868 quas promulgavit R. P. D. archiepiscopus Baillargeon.

Pastorales illæ litteræ, uti aliunde Eminentie Turæ eas perlegenti constabit, sub pena suspensionis, *ipso facto* incurrenda, pro clericis, et excommunicationis *ferenda sententiæ*, pro laicis, præscribebant ut in intervallo trium dierum prædicta opuscula comburerentur, et insuper eisdem sub poenis ne quis aliquid in posterum de christiana studiorum reformatione auderet scribere vel etiam perlegere, licet in diocesi vel in regione a linea editum, vetabant, unde factum est ut ex illo tempore semper in diocesi Quebecensi fuerit vetitum et hodierna die, sub gravissimis poenis, R. D. Gaume, R. P. D. archiepiscopi Philippi, Emi Cardinalis Avanzo, multorumque aliorum clarissimorum scripta de hac questione perlegere, adhuc vetetur.

Mihi vero, quem nesciebant adversarii opusculorum damnatorum auctorem esse, sed quem quatenus talem ecclesiasticas per poenas quaeritabant, ut codices meos autographos, comburerem, dicta publice retractarem, ac præterea ut in intervallo unius mensis et sub pena suspensionis RR. DD. Paquet et Chandonnet famam repararem, jussum est.

Cum graviter noceuti, sed ignoto, seipsum manifestandi non legitime imponitur obligatio, nullam earum præscriptionum adimplevi et tamen ecclesiastica obiens munera perseveravi, propterea quod aliter faciens me detexissem. Cæterum nullius culpe conscius eram, ac proinde in foro conscientie immunem a censura me judicabam.

Antequam opuscula mea in lucem edidissim, amici, a quibus consilium petieram, me doctrinam Sanctæ Sedis commandantem et cum debita reverentia hanc doctrinam ledentes confutantem optimum opus perfecisse declaraverant. Ne propriis fretus sensibus hæc in causa tam gravi a via recta discederem, censuris in me ignotum sub nomine George St. Aimé a R.P.D. archiepiscopo Baillargeon fulminatis, gravissimos viros tam in America quam in Europa, præsertim R. D. Gaume et R.P.D. episcopum Filippi, de recta agendi ratione his in peculiaribus circumstantiis consului, et omnes, opusculis meis diligenter perlustratis, unanimiter dixerunt: « In te latæ censure non injuste sunt modo, sed nuius « roboris, quia quod bonum est probatumque à Pontifice R.P.D. archiepiscopo Quebecensis ut peccami- « nosum damnat. In foro conscientie, censure istæ sunt *sagittæ periculorum* quæ minime lædunt; « ideoque ne cesses ecclesiasticas obire functiones; alioquin, te persquentium in manus incidēs. Cætera « vero quæ præscribunt pastorales litteræ exterius observa, expectans donec malo remedium afferat Roma « quæ indubitanter archiepiscopo injunget ut infamissimas istas pastorales litteras de medio tollat. »

Omnia hæc fideliter servavi, et continuo, quanquam occulte, querelam meam per R.P.D. Episcopum Filippi ad Sacram Inquisitionem direxi, expectans ut illa Congregatio verbis meis secundas aures præberet, et hæc est ratio cur nihil omnino de christiana studiorum reformatione scripserim, quæcumque in George St. Aimé et ipsius opuscula fuerint convicia. Octo per annos semper in vanum expectavi ut mihi responderet Sacra Inquisitio. Emus Cardinalis Barnabo, hoc in tempore prefectus S. Congregationis de Prop. Fide, pastorales litteras R.P.D. archiepiscopi Baillargeon, eorum presbyteris et episcopis canadensibus, severe redarguit, quod tantum audivi per longum intervallum usque ad tempus quo Eminentia Tua ad R.P.D. episcopum Marianopolitanum litteras suas diei 25 novembris anni 1876, scripsit.

Quatuor per annos, id est a 1868 usque ad 1872, tempus quo a diocesi Quebecensi in diocesi Marianopolitanam propter persecutiones in me ævientes demigravi, liberalismo atque gallicanismo tunc prævalentibus, omnia proba in George St. Aimé jactata sustinui tacens, ita pastorales litteras R.P.D. Baillargeon reverendi voluntas apud me manebat!

Statim ut diocesi Marianopolitanæ addictus fui, Quebecenses ephemerides aucta cum acerbitate memorderunt me, propterea quod Marianopolitana in ecclesia cathedrali concionem habens dixeram « veritates catholicas super tecta prædicari oportere et pro eis defendendis omnia tolerari. » Jam tunc enim meipsum esse George St. Aimé suspicabantur ac quatenus talem me persequabantur. Illo de auctore ouittens disserere, satis esse credidi opusculorum doctrinam paucissimis verbis patrocinari.

In ephemeride cui titulus *Le Franc-Parleur*, sub pseudonimine *Luigi*, usque ad hodiernam diem articulos scripsi ac edidi diversos confutans errores, inter quos emicant naturalismus et liberalismus, atque præsertim allegationes quodam in impiissimo libro insertas, ejus auctor, D. Dessaulles laiens, Papam, Episcopos, presbyteros, necnon sacras romanas Congregationes, nominatim Sacram Inquisitionem, conviciis insectabatur.

Duo circiter anni sunt ex quo novum ac mere præceptivum opusculum de christiana studiorum reformatione elaboravi ac edidi, ad hoc inductus Brevi recenti ad R. D. Gaume misso, in quo Pius Papa IX eis qui hanc questionem tractant gratulabatur. Unde factum est ut fere omnia nostra seminaria et collegia Pontificis præscriptiones sequi statuerint.

Denique, duobus abhinc annis, qui inter nos se dicunt catholico-liberales audacter caput extulerunt et cælum terramque misערunt ut nefandos suos errores quocumque diffuderent et omnes ad suam agendi rationem imitandam adducerent. Quum eis protestantes et iniquissimæ Massonum sectæ faverent, et R. P. D. archiepiscopus Taschereau, insidiis captus, de vero gravique rerum statu non recte judicaret, ut magno perfunderer officio, obsequens hortationibus Pii IX qui vult viros sana doctrina præstantes oportuna scripta in lucem edere, quibus et populorum mentes illustrari et serpentium errorum tenebras dissipare contendunt, in liberalismum qui dicitur catholicus multis scriptis strenue pugnavi et pericula pestis liberalis patefeci, inde factum fuit in me clamores validi personuerint et multi me odio habuerint.

Æstate nuper elapsa, mense julio, quodam parrocho diocesis Quebecensis ut predicarem mo rogante, de constitutione et auctoritate sanctæ Ecclesiæ romanæ sermonem habui, et insuper demonstravi eam, quotiescunque de bono spiritali animarum agitur, jure proprio ferre leges quæ strictè obligant, et gubernia ipsa his legibus teneri.

Hoc arripuerunt adversarii in occasionem ut in ephemeridibus Quebecensibus, odio causarum quas propugnaveram, contumeliis me afficerent. Ut scriptorum meorum in liberalissimum et doctrinæ sermonis mei auctoritatem minnerent, me esse George St Aimé, ac proinde nullam fidem scriptis verbisque meis adhibendam esse dixerunt. George St Aimé ab omni culpa vacuum fuisse firmis argumentis probare volens, res singulas quæ ad eum spectabant enarravi, unde fortasse in causa fui cur me esse auctorem illum potuerint intelligere, cum jam tunc graves in me caderent suspiciones. Porro, cum, una parte, magnam iracundiæ tempestatem mihi impendere viderem, ac, altera parte, cum malos exitus qui inde foro externo nasci poterant cohibere cuperem, mense julio anni nuper elapsi, ad Ennum Cardinalem Patrizi litteras scripsi, eum precans ut mihi indicaret an aliquid, relative ad opuscula Georgii St Aimé et relative ad censuras in eum latas, decrevisset Sacra Inquisitio.

Quando George St Aimé culpa liberavi, R. P. D. archiepiscopus Taschereau, qui ephemerides sub jurisdictione sua constitutas, dum solæ loquebantur, omnia contra me attentare siverat, per observationes ad quamdam ephemeridem spectantes, quæ causam meam tuebatur, rei intervenit dicens me mentiri relative ad factum cujus ex viris auctoritate gravibus existentiam affirmaveram. Istis observationibus ut responderem, rationes atque auctoritates quibus ad affirmandum nixus eram simpliciter ante oculos posui.

Ne plus dicam, nihil scripsi, nihil egi ex quo articulos et opuscula conficio, nisi ut Sanctæ Sedis doctrinas propagarem. Hanc studiose secutus sum regulam ab Emo Card. Patrizi nobis traditam in ipsius litteris diei 15 februarii anni 1867 : « In catholica tuenda veritate et in sanctæ Ecclesiæ juribus, quæ adeo divexantur, propugnandis, omnem operam et industriam debent impendere viri ecclesiastici. »

Inter præsentem annum, cum Pii IX Brevia liberalissimum catholicum damnantia in memoriam revocarem, qui hunc fœvent errorem rursus et acriter in ephemeridibus Quebecensibus meipsum impugnaverunt, prætendentes agere li rationem meam dissensiones provocare, et eodem sese gesserunt modo cum novissima Pontificis Brevia de christiana studiorum reformatione pervulgavi.

Ad amussim exequendum quod de studiis Sancta Sedes præscripserat, nihil perutilius mihi visum est quam iterum atque iterum illud oculis subicere ; præterea, meipsum scribendi facultatem habere in Canada, perinde ac in Europa scribunt R. D. Gaume, R. P. D. archiepiscopus Filippi et alii permulti semper existimavi ; denique, pro certo semper habui meipsum, non modo Sanctæ Sedis acta non impetere, sed e contrario ea totis viribus commendare.

At nunc, quoniam Sacra Inquisitio me erravisse declarat et prohibet quin de christiana studiorum reformatione amplius scribam, sileant omnia argumenta ; erravisse me fateor et toto corde me submitto. Id unum desiderio desideravi : bonum promovere ; at cum Roma tam sapiens et tam magnam habens auctoritatem loquitur, nihil aliud mihi est quam cum gaudio non pergere quo cepti, siquidem mala noceantque opera mea judicat. Rebus ita sese habentibus, gratias ago Deo qui me vult humiliatum, et certissime scio humiliationem meam melius causæ sanctæ nostræ inservire quam optima scripta mea.

Quinque, ad summum septem, in Canada, catholici eramus scriptores qui contra densam cohortem nefandos errores prædicantium pugnabamus, et quotannis propter persecutiones numero defecimus. Me ipso ac quibusdam aliis tacentibus, Deus ostendere vult quod ipsi nobis non opus sit ut causam sanctam suam tueatur.

Omnia quæ mihi R. P. D. episcopus Marianopolitanus injunxit, hæc libenter exsecutus sum. Prædictus episcopus, ex facultate sibi concessa, a censura me absolvit ac incursa irregularitate dispensavit.

Ex litteris ejusdem Emi Cardinalis, intelligens R. P. D. archiepiscopus Quebecensis me congruam pro agendi ratione mea datum esse satisfactionem, rei sese ultro innui enit et ad R. P. D. episcopum Marianopolitanum epistolas scripsit dicens quod vellet meipsum a censura non absolvi et super irregularitate non dispensari, nisi sub ea conditione ut condemnationem meam per ephemerides publicè manifestarem. Ad pacem habendam, hanc gravem et durissimam conditionem adimplevi, unde fit ut famæ

maximum patiar detrimentum. Cum vero cecidit omnis auctoritas mea, operam frustra consumerem si grassantes in errores contendens adhuc pergerem. Super condemnatione mea valde gaudent impii et protestantes; alii intelligere non possunt qui fit ut Sacra Inquisitio severe in Canada reprehendat quo in Europa laudat et approbat Papa.

Duo opuscula mea criminata una cum R. P. D. archiep. Baillargeon pastoralibus litteris quæ illa damnant Eminentie Tuae mitto, Eam supplex deprecans ut singula documenta attente perpendat ut ea jubeat perpendi. Tibi præterea mitto articulum quem in ephemeride *Le Franc-Parleur* scripsi ut publica fieret condemnatio mea, ex mandatis R. P. D. archiepiscopi Taschereau, et libellum cui titulus *La Méthode chrétienne*.

Si possibile est ut in me scriptaque mea lata sententia emendetur, oro et obtestor per viscera D. N. Jesu Christi, per sanctas causas quibus in hac regione nomen meum fuit adscriptum, ut sententia illa quamprimum reformatur et reformata mihi significatur. Innumeri alii idem postulant.

Manus Eminentie Tuae reverentissime deosculor et quæque Ei fausta precor a Deo

Eminentie Tuae

Servus humillimus.

rem si
mpii et
t quo

a dam-
aut ea
publica
La Mé-

a D.N.
ntia illa

